

Иван Вазов
Добруджа

Люлката на първото ни царство,
първо падало на Аспаруха
в бляна мъ към силно господарство,
чий меч бляскал над степта ти глуха –

Добруджа! Земя на жито, паши
прешироки, на полета плодни,
днес и лаври раждаш благородни,
лаври за борците горди наши!

Де им меча спомен не остави?
Де не им ечаха тям урата?
Де се знамето им не прослави,
водяйки след себе свободата?

29 октомври 1916

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4303>]